

Statskassen det Firedobbelte af det Skattebeløb, der, som Følge heraf, ei er bleven betalt.
§ 5.

Af Næring skal svares af Kjøbenhavn 50,000 Rbd., og af samtlige øvrige Kjøbstæder i Danmark ligeledes 50,000 Rbd., hvilken sidste Sum bliver af Finantsministeren at fordele mellem disse, ifølge Kjøbstadbygningernes Assurancesum den 30te Septbr. 1850, og Befolkningen efter Folketællingen i 1850, hvilken Fordeling bliver af Finantsministeren nærmere at bestemtgjøre i Anordnings Form.

Under denne Statteydelse inddrages saavel den egentlige borgerlige som anden med den analog Næring, saasom Advocaters, Procuratorers, Lægers og Apothekeres. Ved Ansættelsen af de herhen hørende Embedsmand til Næringskrigsskat vil der ikke være at tage Hensyn til de Indtægter, som de maatte have ved Gage, Pension eller Wartpenge, for hvilke de have at udrede Krigsskat ved Afkortning i samme. Ligeledes vil ved Ansættelse til Næringskrigsskat af Skibsrederere og Andre, der ernære sig ved Søfart, ikke være at tage Hensyn til den Indtægt, som de maatte have af og ved Skibene, af hvilke der bliver at udrede Krigsskat efter § 7.

Enhver Commune har at indbetale den paa samme efter det Foransførte faldende Skats Beløb inden Udgangen af Juni og December 1851, hver Gang med Halvdelen. Skatten paalignes den enkelte Yder i Kjøbenhavn efter Reglerne for Næringskattens Ansættelse, dog at den fastsatte Bestemmelse om et Maximum for Portionernes Ansættelse bortfalder, i de øvrige Kjøbstæder derimod i Forhold til det Bidrag til Fattigvæsenet eller til Commune-Udgifterne i det Hele, Fattigbidraget derunder indbefattet, som er lignet paa Formue og Leilighed.

Hvo der i Kjøbenhavn ei er ansat til een Portion Næringskat, og i de øvrige Kjøbstæ-

der er ansat til det mindste i enhver Kjøbstad paa Formue og Leilighed lignede Bidrag til Fattigvæsenet eller til Commune-Udgifterne i det Hele, er fritagen for at deeltage i den her omhandlede Krigsskat.

§ 6.

De Fabriker eller større Næringsbrug paa Landet, som i Medfør af Krigsskatloven af 15de Mai 1850 § 6 ere for Aaret 1850 ansatte til en Næringskrigsskat af 50 Rbd. eller derover, have i lignende Skat for 1851 at udrede samme Beløb.

§ 7.

Af alle her i Landet hjemmehørende Skibe og Fartøier over 2 Commercelæster skal i 1850 i Krigsskat svares 3 Mark for hver Commercelæst af Skibets indbrændte Drægtighed.

Afgiften erlægges med Halvdelen ved Juni og Halvdelen ved December Maanedes Udgang, og opkræves af det Steds Toldkammer, i hvis Register Skibet eller Fartøiet er indført, hos den, der i Registeret paa Betalingstiden er indført som dets Reder eller Hovedreder. Hovedrederen hæfter solidariff for den hele Afgift, uden Hensyn til, om hans Medeleer eller Medeiere ere bosatte i Landet eller ikke.

I Mangel af prompte Betaling til Forsaldstiden, kan Toldvæsenet holde sig til Skibet eller Fartøiet, hvis det er tilstede. Derhos tilkommer der Statskassen samme Forsrins- og Udpantningsret hos Rederen eller Hovedrederen, som for personlige Skatter i Almindelighed.

Paa Steder, hvor Afgiften ifølge særegne Forhold maatte blive særdeles trykkende, skal Finantsministeriet være bemyndiget til, efter Bedkommendes derom indgivne Andragende, enten at nedsætte Afgiften til 1 Mark pr. Commercelæst, eller at lade den aldeles bortfalde.